

Amb la processó al cor

«Lo Diabló»

Tots els riudomencs són com les calderes
sinó del mig de les voreres.

Benvolguts i estimats feligresos, aquest mes vull parlar-vos del mal de COR.

Comencem, doncs. Tots sabem que el COR és l'òrgan motor central de la circulació. També podem dir que el mal de cor pot ser un defalliment o sensació de buidor a l'estómac, produïts per la gana.

El COR és una bomba impel·lent i està considerat com a centre del sentiment interior, de l'afecció o del sofriment, de l'alegria, del desig, del pressentiment, de l'ànim, de l'amor... etc.

Tenint en compte tots aquests conceptes no resulta gens estrany que, durant les eleccions del mes de juny passat, molta gent estigués amb l'ai al Cor, que com molts de vosaltes ja sabreu, vol dir estar amb emoció molt intensa, extrema, per por d'allò que pot passar, esdevenir-se...

Però per sort d'uns i per desgràcia d'altres, tot va ser una falsa alarma, és a dir, no va ser un atac de cor, tan sols una engina de pit.

I abans d'acabar, donar-vos unes definicions que ens poden ajudar per desxifrar algun enigma que no acaben d'entendre:

CONVERGÈNCIA: Tendència vers un mateix punt. (Per exemple el desviament).

CONVENIÈNCIA: Allò que li calia, a algú. Que li convé. (Per exemple el desviament).

ALIANÇA: Pacte o conveni entre dues o més persones per defensar-se mútuament amb qualsevol cosa o objecte d'utilitat comuna. (Per exemple el desviament).

POPULAR: Relatiu o pertanyent al poble. Fet per al poble. Que li és grat al poble. (En aquest cas, com exemple, podem i no podem posar-hi el desviament).

Abans de sortir les crítiques de les veus pecadores, voldria dir-vos que poc a poc aniran sortint totes les definicions (Malpensats! que sou uns malpensats!)

I ara, per acabar de debò, donarem resposta a les cartes que han arribat al consultori de la meua amiga Arànyara Roja. Com que disposem de poc espai, n'anirem contes- tant una cada mes.

«Estimada Arànyara Roja,
No sé si faig bé de fer-vos aquesta mena d'escrit, ja que jo em considero catòlica - no practicant. El meu problema o pregunta és aquesta: Tot el poble (o la majoria) estem molt disgustats perquè veiem que la Setmana Santa està molt malament, m'explicaré. Segons he sentit a dir hi ha molts problemes amb els Armats; però això no és el més greu, el més greu és que enguany no s'hagi apuntat ningú per portar el Sant Crist. A les processons hi va poca gent (podem prendre per exemple la de Diumenge de Rams a la tarda). I moltes coses més que no vull esmentar. Què hem de fer la gent del poble? Molt agraïda li queda una veu portadora dels sentiments del poble».

«Benvolguda amiga,
veig que el problema és molt greu, i encara que jo sigui de l'oposició, no sé què dir-vos. L'única cosa que podeu fer és fer un balanç general i si no esteu conformes amb els resultats, la cosa està molt clara: heu de demanar la dimissió del president de la Confraria de la Sang, ja que em suposo que ell deu ésser el responsable que la cosa funcioni, almenys quan les coses van bé qui es penja les medalles és ell, oi? Doncs si ara les coses no funcionen, la culpa és d'ell i no de la gent del poble. Temps al temps, feu-me cas i veureu com la cosa funciona. Espero la vostra contesta.

Cordialment us saluda la vostra amiga
Arànyara Roja».

Bé amiguets meus, res més, tan sols dir-vos que el proper mes tornarem amb tots vosaltes.

Lo Diabló

